

дентам, які мріяли стати вченими. Він заслужено є засновником школи фізіологів. На його рахунок 50 підготовлених фізіологів із 17 країн світу.

Його дружина - Корнелія Джеймс була талановитою письменницею, авто-ром цікавих робіт із педагогіки, надійним товаришем і помічником чоловіка. Вони разом виховали 5 дітей.

Остання книга Кеннона «Шлях винахідника» залишилася не закінченою. Він помер 1 жовтня 1945 року у Франкліні від лейкемії, ускладненої пневмонією.

Кеннон зробив великий вклад в розвиток фізіології та декількох інших галузей науки. Його життя та робота є яскравим прикладом того, яким повинен бути справжній вчений.

Література

1. Ярошевський С.Г., Чеснокова С.А. Уолтер Кеннон(1871-1945).- М.: Нау-ка , 1976.- 376 с.

2. Кеннон Уолтер Бредфорд//Биология.Биографический справочник/ Т.В.Бабий и другие.- Киев: Наукова думка, 1984.- С. 298.

УДК 636.8:619:616.6:619:616-07

ІНФОРМАТИВНІСТЬ ЕХОСОНОГРАФІЧНОЇ ДІАГНОСТИКИ ЗА СЕЧОКАМ'ЯНОЇ ХВОРОБИ У ДОМАШНІХ КОТІВ (КЛІНІЧНИЙ ВИПАДОК)

Філенко О.С. 5курс*

**Науковий керівник: к.в.н.. Кравченко С.іО.*

В Україні утримання котів завжди було популярним. Тепер, коли доступними стали багато порід цих тварин, все більше людей зважуються на утримання такого улюбленця в своєму житті. Для деяких з людей кіт став без перебільшення другом, членом родини.

Тому рівень ветеринарного обслуговування домашніх котів постійно зростає, застосовуються сучасні підходи до діагностики та лікування хвороб цих тварин.

У зв'язку зі зміною природних умов життя котів у міських квартирах, де переважають обмеження моціону, годівля не завжди якісними кормами, все частіше виникають порушення обміну речовин, одним з наслідків цього є сечокам'яна хвороба.

Сечокам'яна хвороба (Urolithiasis) – захворювання, що характеризується порушенням обміну речовин в організмі і супроводжується утворенням і відкладанням сечових каменів, які можуть локалізуватися у нирках, сечоводах та сечовому міхурі.

Гіпократ писав: «Лікар, побачивши пісок у сечовому міхурі, думає, що це сечовий міхур страждає, але це не міхур страждає, це страждає нирка».

Сечокам'яна хвороба домашніх котів займає значну частку у структурі захворюваності, тому вивчення методів її діагностики є актуальним.

Сечові камені різняться за своїм складом і мають характерний зовнішній вигляд: **струвітні** камені світлого кольору, неправильної форми, з гладе-

ньою поверхнею. **Оксалатні** камені щільні, округлі, з шипуватою нерівною поверхнею. **Уратні** камені мають щільну або рихлу консистенцію, жовтуватий або коричневий колір та дрібнозернисту поверхню.

Під час навчальної практики на кафедрі терапії нами був зареєстрований випадок уролітіазу у кішки віком 7 років. При клінічному обстеженні тварини спостерігали часте й болісне сечовиділення та гематурію. Пальпація сечового міхура була болючою. Отже, клінічні ознаки нехарактерні, можуть також свідчити про інші хвороби – уроцистит, уретрит. Тому необхідні додаткові дослідження, для цього ми застосовували ехосонографію (УЗД). Застосовували ультрасонографічний сканер SonoScape A6 vet.

Ультрасонографія дозволяє отримати візуальне зображення уроліту. Зверніть увагу на слайд: у здорової тварини вміст сечового міхура анехогенний (темний), без сторонніх включень, так виглядають на ультрасонограмі всі біологічні рідини (в даному випадку – сеча). Сеча пропускає звукову хвилю й не створює перешкод, тому звук не відбивається й проходить глибше. Присутність стороннього твердого тіла (каменю) створює перешкоду для ультразвукового променя, тому звук відбивається від його поверхні й далі не проходить. На моніторі це виглядає як світла пляма, контури якої відповідають контурам каменя. Глибше каменя звук не проникає, тому на знімку ми бачимо ефект акустичної тіні – темний віялоподібний слід, що пролягає на значну глибину. Це є типовою сонографічною ознакою уролітіазу. На наступному слайді ми бачимо великий уроліт у сечовому міхурі собаки і множинні дрібні уроліти. У обох випадках присутня акустична тінь.

У даному клінічному випадку в кішки ми виявили одночасно три камені (слайд), їх чітко видно і можна порохувати. Як бачимо, вони округлої форми, під час досліджень було визначено їх розміри: 4, 6 та 9 мм.

Було проведено оперативне втручання і видалено ці уроліти, які виявились уратами.

Порівнюючи зовнішній вигляд уролітів із зображенням на ультрасонограмі, ми можемо бачити, що кількість та розміри каменів було визначено точно.

Таким чином, з нашої доповіді можна зробити висновок, що ехосонографія є високоінформативним методом діагностики уролітіазу у домашніх котів.

Список використаної літератури

1. Клінічна діагностика внутрішніх хвороб тварин / В. І. Левченко, В. В. Влізло, І. П. Кондрахін та ін.; За ред. В. І. Левченка. – Біла Церква, 2004. – 608 с.
2. Внутрішні хвороби тварин / [В.І. Левченко, І.П. Кондрахін, В.В. Влізло та ін.]; За ред. В.І. Левченка. – Біла Церква, 2001. – Ч.2. – С. 13-57.
3. Барр Ф. Ультразвуковая диагностика собак и кошек. – М.: “Аквариум – ЛТД”. – 1999. – 250 с.
4. Громова О.В. Диагностика, лечение и профилактика уролитиаза кошек / Тез. док. МВА им. К.И. Скрябина. – М. – 1999. – С. 124.
5. Тиктинский О.Л. Мочекаменная болезнь / О.Л. Тиктинский, В.П. Александров. – СПб., 2000. – 379 с.